

Posudek rigorózní práce Mgr. Natálie Kříšťanové

Soudní přezkum rozhodnutí orgánů veřejné správy

ve věcech soukromoprávních

Předložená rigorózní práce má přiměřený rozsah 133 stran vlastního textu, obsahuje rozsáhlý seznam komentářové a monografické literatury a dále i sborníkových a časopiseckých studií, judikatury a nálezů Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva, dále obsahuje Shrnutí (Summary) a klíčová slova v angličtině. Poznámkový aparát i celkový výklad prokazují, že autorka s náležitě citovanými prameny pracovala, rozebírala je a hodnotila dle vlastního přístupu k tématu.

Volba tématu je mimořádně vhodná, neboť zkoumaný institut je nejen teoreticky málo podložený, ale přináší praxi řadu problémů, takže bude muset být při příležitosti rekodifikace civilního procesního práva znovu důkladně promyšlen a zákonná úprava přepracována.

Systematika (uspořádání textu) je vhodná, až na dále uvedenou výhradu. Téma práce je v deseti částech zcela vyčerpáno. V Úvodu si autorka vytýčila za cíl rozebrat současnou dualistickou úpravu, tj. správní soudnictví a řízení podle páté části OSŘ, včetně příčin, které k takové úpravě vedly a zároveň se pokusit o odpověď na otázku, jakým směrem by se měla další legislativa v této oblasti ubírat. Tento cíl byl jednak v části 10 (Úvahy de lege ferenda) a v Závěru práce naplněn, jak ještě dále uvedu.

Prvé tři části jsou věnovány historickému vývoji institutu správního soudnictví od rakouské úpravy v r. 1876, která podstatně ovlivnila další vývoj v ČSR i později, až po r. 1989. Zvláštní pozornost (právem) věnuje autorka vlivu čl. 6 EÚLP a vlivu nálezů Ústavního soudu ČR na pozdější legislativní úpravu správního soudnictví. Potud je výklad přiměřeně rozsáhlý, souvislý a uvádí tak do podstaty problému. Navazující část čtvrtá („Praktické dopady aplikace teoretické koncepce právního dualismu soudní ochrany“) a část pátá („Kompetenční spory“) však poněkud překvapivě narušuje kontinuitu a srozumitelnost výkladu tím, že rozebírá důsledky koncepce přijaté v r. 2002, s účinností od 1.1. 2003, aniž tato koncepce byla vůbec představena. To je pro čtenáře matoucí a moje výše uvedená výhrada se týká právě tohoto řazení. Nejde o to, že by byl snad nesprávný obsah obou částí, nýbrž o celkové uspořádání práce. Pokud jde o obsah samotný, lze jen pochválit, že se zabývá

základními koncepčními otázkami, jako je otázka pravomoc či příslušnost ve vztahu k obecnému soudnictví, nebo otázka postavení a činnosti kompetenčního senátu apod.

Šestá část poněkud překračuje vymezený obsah práce tím, že se zabývá správním soudnictvím podle soudního řádu správního. Zde však jde o funkční exces, neboť jen tak bylo možno osvětlit, jakým způsobem se zákonodárce vyrovnal s novými požadavky, hlavně ve směru požadované plné jurisdikce.

Jádrem práce jsou části sedmá („Současná právní úprava páté části OSŘ“) a osmá („Vybraný okruh případů souvisejících s otázkou dualismu práva“). Zde se autorka důkladně věnuje nejprve základním teoretickým otázkám tohoto speciálního řízení (např. řízení sporné x nesporné a důsledky s tím spojené, nebo podstata tohoto řízení jako řízení samostatného nebo přezkumného atd.). Poté podává podrobný výklad jednotlivých ustanovení a jejich, někdy zcela protichůdné, interpretace, jak k ní přistupují teoretické studie, soudní praxe a judikatura, nálezy Ústavního soudu (viz pro příklad str. 98 an. – Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení).

Za obecný výklad řízení podle 5. části OSŘ zařadila autorka dvě speciální otázky, a to otázku vyvlastnění a jeho soudního přezkumu a otázku vkladu do katastru nemovitostí a jeho soudního přezkumu (str. 101 – 115). Do jejich již tak obtížné interpretace zasáhly nové zákonné úpravy, zejména zákon o vyvlastnění a zákon o katastru nemovitostí, ty však vyjasnění problémů páté části OSŘ nepřinesly. Tyto speciální otázky budou předmětem obhajoby. Devátá část přináší užitečné informace o aktuální úpravě správního soudnictví ve Slovenské republice.

Konečně desátá část spolu se Závěrem obsahuje některé návrhy resp. variantní možnosti řešení právní úpravy, když platný právní stav není shledáván koncepčně dostatečně vhodným. I to bude vhodné při obhajobě vyložit.

Závěrem konstatuji, že předložená rigorózní práce – přes určité výtky - plně odpovídá požadavkům na tyto kvalifikační práce kladeným: proto ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 13. 3. 2017

Prof. JUDr Alena Winterová, CSc

vedoucí rigorózní práce